

РЕШЕНИЕ

№ 5215

гр. София, 22.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 53 СЪСТАВ, в публично заседание на
шести декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **КОНСТАНТИН АЛ. КУНЧЕВ**

при участието на секретаря **БИЛЯНА ЕМ. ПЕТРОВА**
като разгледа докладваното от **КОНСТАНТИН АЛ. КУНЧЕВ** Гражданско
дело № 20231110145298 по описа за 2023 година

Производството е по чл. 124 и сл. ГПК.

Образувано е въз основа на предявени осъдителни искиове с правно основание чл.411 КЗ за сумата от 1083,19 лева, представляваща неизплатена сума по регресно вземане за възстановяване на платено от ищеца застрахователно обезщетение по щета № 05000880923/15.07.2022г. за щети по лек автомобил марка “Фолксваген”, модел “Туарег” с рег. № СВ**ВХ, причинени при ПТП на 07.07.2022г., настъпило в района на к.к. “Слънчев бряг”, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба – 11.08.2023г. до окончателното изплащане на вземането и с правно основание чл.86, ал.1 ЗЗД за сумата от 52,61 лева, представляваща мораторна лихва за периода 17.03.2023г. до 10.08.2023г.

В исковата молба ищецът “ЗД Е-с” АД твърди, че на 07.07.2022г. в района на к.к. “Слънчев бряг”, като водачът на МПС с марка “Фолксваген”, модел “Кади”, с рег. № СВ**НН при движение назад не наблюдавал непрекъснато пътя зад превозното средство, респективно не подсигурил лице, което да сигнализира за опасности, при което ударил лек автомобил марка “Фолксваген”, модел “Туарег” с рег. № СВ**ВХ, вследствие на което настъпило ПТП между посочените автомобили, в резултат от което били причинени щети на лек автомобил марка “Фолксваген”, модел “Туарег” с рег. № СВ**ВХ. За увредения автомобил била сключена имуществена застраховка “Каско” при ищцовото дружество – полица № 00500100430645/04.09.2021г., валидна от към датата на процесното ПТП, по която била образувана щета № 0500880923/15.07.2022г. по повод настъпилото застрахователно събитие. Ищецът излага, че било определено застрахователно обезщетение в размер от 1083,19 лева, включваща извършените от сервиза ремонтно-възстановителни работи, която сума била заплатена на 03.01.2023г. Твърди, че за лек автомобил марка “Фолксваген”, модел “Кади”, с рег. № СВ**НН е била сключена задължителна застраховка “Гражданска отговорност” на автомобилистите при ответника, с валидно застрахователно покритие към датата на ПТП, поради което е придобил регресно вземане срещу последния за възстановяване на изплатеното застрахователно обезщетение, с оглед приноса на застрахования при него водач при настъпване на ПТП. Поддържа, че е предявил регресната си претенция за обща сума в размер на 1083,19 лева, получена на 13.02.2023г. от ответното дружество, но последното не заплатило посочената сума, поради което дължи и лихва за забава върху посочената сума. Прави искане да му бъдат присъдени и сторените деловодни разноски.

В законоустановения срок по чл.131 ГПК ответникът – ЗК “Лев Инс” АД е депозирало отговор на исковата молба, с който оспорва предявените искиове по основание и размер. Оспорва настъпването на риск, който се покрива от имуществената застраховка на ищеца, механизма на ПТП, както и причинно-следствената връзка между процесното ПТП и настъпилите увреждания.

Твърди, че увреденото МПС е имало сочените увреждания и преди настъпване на ПТП. Оспорва вина за настъпване на ПТП да има застрахования при него водач, като излага твърдения за съпричиняване. Моли за отхвърляне на предявените иски. Претендира сторените по делото разноски.

Въз основа на горепосоченото и след преценка на представените доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно чл.12 и чл.235, ал.2 ГПК, съдът приема от фактическа и правна страна следното:

Не е спорно в отношенията между страните, че на 07.07.2022г. в района на к.к. "Слънчев бряг" е настъпило ПТП с участието на лек автомобил марка "Фолксваген", модел "Туарег" с рег. № СВ**ВХ и лек автомобил с марка "Фолксваген", модел "Кади", с рег. № СВ**НН.

Спорно между страните е дали механизмът на реализиране на процесното ПТП е посоченият, както и наличието на причинно – следствена връзка между ПТП и процесните щети.

По делото са представени искане за завеждане на претенция по застраховка "Каско" по щета № 0500880923 от 15.07.2022г., опис – протокол, както и доклад по щета.

Приет и неоспорен по делото е и двустранен констативен протокол за ПТП на дата 07.07.2022г, подписан от водачите на процесните моторни превозни средства и удостоверяващ факта на реализираното се ПТП.

От представената застрахователна полица по застраховка "Каско" на МПС № 00500100430645, се установява, че МПС марка "Фолксваген", модел "Туарег" с рег. № СВ**ВХ е застраховано при ищцовото ЗД, като към момента настъпване на процесното ПТП е налице валидно възникнало и съществуващо застрахователно правоотношение, като срокът на застрахователно покритие е започнал.

Представена и неоспорена в настоящото производство е и съдебно-автотехническа експертиза, установяваща механизма на ПТП и причинно-следствената връзка между ПТП и настъпилите щети върху процесното МПС. Съдът кредитира същата като компетентно извършена, поради което ще основава следващите си заключения на нея.

С оглед така изяснената фактическа обстановка, настоящият състав намира от правна страна следното:

Предявени са иски с правно основание чл.411 КЗ, вр. чл.45 ЗЗД, вр. чл.86 ЗЗД.

По иска с правно основание чл.411 КЗ, вр. чл.45 ЗЗД :

Съгласно чл.411 КЗ в случаите, когато причинителят на вредата има сключена застраховка "Гражданска отговорност", застрахователят по имуществената застраховка встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата или неговия застраховател по застраховка "Гражданска отговорност" - до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне. Застрахователят по имуществена застраховка може да предяви вземанията си направо към застрахователя по "Гражданска отговорност".

Основателността на претенцията, предявена на основание чл.411 КЗ, вр. чл.45 ЗЗД, се обуславя от кумулативното наличие на следните предпоставки: да е сключен договор за имуществено застраховане между ищеца и водача на увредения автомобил, в срока на застрахователното покритие, на който и вследствие виновно и противоправно поведение на водач на МПС, чиято гражданска отговорност е сключена при ответника, да е настъпило събитие, за което ответникът носи риска, като в изпълнение на договорното си задължение ищецът да е изплатил на застрахования застрахователно обезщетение в размер на действителните вреди.

При установяване на горното в тежест на ответника е да установи положителния факт на погасяването на дълга, респ. наличие на съпричиняване на вредоносния резултат от водача на застрахования от ищеца автомобил.

От представените по делото доказателства безспорно се установява, че към момента на настъпване на процесното ПТП е налице валидно възникнало и съществуващо застрахователно правоотношение между застрахования и ищцовото дружество, като застрахователното събитие се явява покрит застрахователен риск. Доколкото не се спори между страните, следва да се приеме, че между третото лице делинквент и ответното дружество, също е налице валидно застрахователно правоотношение по договор за задължителна застраховка “Гражданска отговорност”, по силата на който ответникът се е задължил да застрахова гражданската отговорност за вреди на виновния водач.

От събрания по делото доказателствен материал, заключението на вещото лице и разпитания свидетел, се установява следния механизъм на ПТП: на 07.07.2022г. около 21 :40 ч., водачът на лек автомобил “Фолксваген Кади” с рег. № СВ**НН предприема маневра за движение на заден ход на територията на к.к. “ Слънчев бряг”, вследствие на което реализира ПТП с преминаващия зад него лек автомобил “Фолксваген Туарег” с рег. № СВ**ВХ. Така установеният механизъм на ПТП изцяло съвпада с посочения в исковата молба, както и в приобщения двустранен протокол за ПТП.

В своите показания водачът на лек автомобил “Фолксваген Кади” с рег. № СВ**НН, И. С., посочва, че инцидентът се е случил на кръстовището до ресторант Джам. Посочва, че завил на кръстовището и спрял до магазин, като предприел маневра назад, тъй като объркал посоката на движение, Посочва, че движейки се назад, лек автомобил “Фолксваген Туарег” с рег. № СВ**ВХ го удря отзад при знак стоп, след което излиза от кръстовището. Сочи, че водачът на застрахованото при ищцовото дружество МПС не е спрял на знак стоп, вследствие на което, както и липсата на видимост, е последвал ударът. Съдът кредитира дадените показания като последователни, логични, хронологично издържани и кореспондиращи с останалия доказателствен материал по делото.

От заключението на вещото лице по САТЕ, което съдът изцяло кредитира като пълно, мотивирано и извършено от компетентно лице, се установява, че щетите на процесния автомобил “Фолксваген Туарег” с рег. № СВ**ВХ се намират в причинно-следствена връзка с настъпилото на 07.07.2022г. ПТП в к.к. “Слънчев бряг”. В експертизата се посочва, че размерът на вредите, нанесени на процесното превозно средство по среднопазарни цени към датата на настъпване на застрахователното събитие е в размер на 1328,46 лева, която сума се явява по-висока от претендираната по настоящото дело сума в размер на 1083,19 лева.

С оглед горепосоченото, настоящият състав счита, че е налице виновно противоправно поведение от страна на водачът на лек автомобил “Фолксваген Кади” с рег. № СВ**НН, осъществяващо състава на чл.45 ЗЗД, доколкото съгласно чл.40, ал.1 ЗДвП преди да започне движение назад, водачът е длъжен да се убеди, че пътят зад превозното средство е свободен и че няма да създаде опасност или затруднения за останалите участници в движението, а съгласно ал.2, по време на движението си назад водачът е длъжен непрекъснато да наблюдава пътя зад превозното средство, а когато това е невъзможно, той е длъжен да осигури лице, което да му сигнализира за опасности. Съдът счита, че в конкретния случай водачът не е положил дължимата грижа, за да извърши предприетата маневра по възможно най-безопасен начин, като това обстоятелство е довело до настъпването на процесното ПТП.

Доколкото представените доказателства сочат, че ищцовото дружество е заплатило на

застрахованото лице обезщетение в размер на 1083,19 лева, какъвто е и размерът на настоящата претенция и след като ответникът не проведе пълно и главно доказване относно факта на погасяване на претендираната сума, то съдът счита, че в полза на ищеца е възникнало право на суброгация срещу третото лице делинквент, респективно неговият застраховател, съгласно чл.411 КЗ.

С оглед изложеното съдът следва да разгледа релевираното от ответника възражение за съпричиняване на процесното ПТП, в резултат на поведението на водача на застрахования при ищеца лек автомобил.

Съпричиняването на вредата изисква наличие на пряка причинна връзка между поведението на пострадалия и настъпилия вредоносен резултат, но не и вина. Приносът на увредения - обективен елемент от съпричиняването, може да се изрази в действие или бездействие, но всякога поведението му трябва да е противоправно и да води до настъпване на вредоносния резултат, като го обуславя в някаква степен / така ТР № 1 от 23.12.2015 г. по т. д. № 1/2014 г., ОСТК на ВКС/.

При така изведения механизъм на ПТП, съдът счита че възражението на съпричиняване е основателно, като приема, че процесното ПТП е настъпило в резултат на противоправното поведение и на двамата водачи. Убежденията на съда се подкрепят и от показанията на разпитания свидетел, както и от заключението на вещото лице. В частност се установява, че водачът на застрахования при ищцовото дружество лек автомобил Фолксваген Туарег” с рег. № СВ**ВХ, навлизайки в кръстовището, не е спрял на знак стоп, в следствие на което е настъпило процесното ПТП. В този смисъл съдът счита, че е налице нарушение на чл.25, ал.1 ЗДвП, съгласно която водач на пътно превозно средство, който ще предприеме каквато и да е маневра, като например да заобиколи пътно превозно средство, да излезе от реда на паркираните превозни средства или да влезе между тях, да се отклони надясно или наляво по платното за движение, в частност за да премине в друга пътна лента, да завие надясно или наляво за навлизане по друг път или в крайпътен имот, преди да започне маневрата, трябва да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него, преди него или минават покрай него, и да извърши маневрата, като се съобразява с тяхното положение, посока и скорост на движение.

Неспирайки на знак стоп, водачът не се е убедил в безопасността на предприеманата от него маневра, като е нарушил установените правила за движение по пътищата, вследствие на което е допринесъл за настъпване на процесното ПТП. В този смисъл съдът не кредитира изложените от водачът на застрахованото при ищцовото дружество МПС твърдения в представения по делото двустранен протокол, съгласно които е спрял на знак стоп. Същите не се подкрепят от останалия събран по делото доказателствен материал.

С оглед липсата на посочен процент съпричиняване в приетата по делото САТЕ, след съвкупна преценка на доказателствения материал, съдът счита, че процентът съпричиняване се равнява на 50%, доколкото поведението на двамата водачи е допринесло в еднаква степен за настъпване на ПТП. Така ако водачът на МПС, застраховано при ответното дружество, се беше убедил, че пътят зад превозното средство е свободен и че няма да създаде опасност или затруднения за останалите участници в движението, то процесното ПТП не би настъпило. От друга страна, ако водачът на застрахованото при ищеца превозно средство не е нарушил забраната за преминаване на знак стоп без да спре превозното средство до състояние на покой, с цел да се

убеди в безопасността на заобикалящата го среда, произшествието също не би настъпило.

С оглед горепосоченото претенцията се явява частично основателна за половината от предявения размер или искът следва да бъде уважен за сумата от 541,59 лева, като над тази сума, до максимално предявения размер от 1083,19 лева, искът се явява неоснователен.

По иска с правно основание чл.86, ал.1 ЗЗД:

Вземането за лихва има акцесорен характер, поради което за дължимостта му следва да се установи както възникнало главно вземане, така и изпадане в забава от страна на ответника. Доколкото регресното вземане на ищецът произтича от закона – чл.411 КЗ, то същото възниква като безсрочно, поради което изпадането в забава от страна на ответника е поставено в зависимост от отправяне на покана за изпълнение, съгласно чл.84, ал.2 ЗЗД.

Съгласно чл.412, ал.3 КЗ ответникът следва да заплати дължимата по регресното вземане сума на ищцовото зД в 30-дневен срок от отправяне на регресна покана. От представената по делото регресна покана се установява, че същата е отправена до ЗК “ Лев Инс” АД на 13.02.2023г. Доколкото по настоящото дело не се установи да е налице плащане от страна на ответното дружество, то следва да се приеме, че ЗК “ Лев Инс” АД е изпаднало в забава на 14.03.2023г., от който момент се дължи мораторна лихва върху главницата. Тъй като акцесорната претенция е предявена за период след изпадане на длъжника в забава, то претендираната мораторна лихва следва да бъде присъдена само за процесния период, а именно от 17.03.2023г. до 10.08.2023г. Следва да се имат предвид гореизложените съображения за съпричиняване. Доколкото се установи съпричиняване 50 %, то претенцията за мораторна лихва за периода 17.03.2023г. до 10.08.2023г. се явява частично основателна за сумата от 26,30 лева, като над тази сума, до максимално предявения размер от 52,61 лева, искът се явява неоснователен.

По разноските:

При този изход на производството право на разноски имат и двете страни.

От страна на ищеца бяха доказани разноски в размер на 250,00 лева, както следва – 50 лева държавна такса и 200 лева депозит за САТЕ. С оглед направеното искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът, съгласно чл.37 ЗПП, вр. чл.25 НЗПП, и след като взе предвид фактическата и правна сложност на настоящото дело, както и количеството извършена дейност от страна на процесуалния представител на ищцовото дружество, съдът счита че следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 100,00 лева.

С оглед гореизложените съображения за съпричиняване, ответникът следва да бъде осъден, пропорционално на уважената част от иска, да заплати разноски в общ размер от 175,00 лева.

От страна на ответника бяха доказани разноски в общ размер на 350,00 лева, както следва – 150 лева депозит за свидетел и 200 лева депозит за САТЕ. С оглед направеното искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът, съгласно чл.37 ЗПП, вр. чл.25 НЗПП, и след като взе предвид фактическата и правна сложност на настоящото дело, както и количеството

извършена дейност от страна на процесуалния представител на ищцовото дружество, съдът счита че следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 100,00 лева.

С оглед гореизложеното, ищецът следва да бъде осъден, съгласно чл.78, ал.3 ГПК, да заплати, пропорционално на отхвърлената част от иска, разноси в общ размер на 225,00 лева.

Въз основа на гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗК “Лев Инс” АД, ЕИК **, със седалище и адрес на управление гр. София, р-н Студентски, бул. “Симеоновско шосе” №67А, да заплати на ЗД “Е-с” АД, ЕИК ** със седалище и адрес на управление гр. София, бул. “Христофор Колумб” №43, на основание чл.411 изр.2 КЗ, вр. чл.45, ал.1 ЗЗД, сумата от 541,59, представляваща незаплатено регресно вземане за платено застрахователно обезщетение по имуществена застраховка “Каско” за вреди на лек автомобил “Фолксваген Туарег” с рег. № СВ**ВХ, причинени от ПТП, настъпило на 07.07.2022г. в района на к.к. “Слънчев бряг”, ведно със законната лихва върху главницата от 11.08.2023г. до окончателното плащане; на основание чл.86, ал.1 ЗЗД сумата от 26,30 лева – мораторна лихва, дължима за периода от 17.03.2023г. до 10.08.2023г, като **ОТХВЪРЛЯ** иска с правно основание чл.411, изр.2 КЗ, вр. чл.45, ал.1 ЗЗД за сумата над 541,59 лева до пълния предявен размер от 1083,19 лева, както и искът с правно основание чл.86, ал.1 ЗЗД за сумата над 26,30 лева до пълния предявен размер от 52,61 лева.

ОСЪЖДА ЗК “Лев Инс” АД, ЕИК **, със седалище и адрес на управление гр. София, р-н Студентски, бул. “Симеоновско шосе” №67А, да заплати на ЗД “Е-с” АД, ЕИК ** със седалище и адрес на управление гр. София, бул. “Христофор Колумб” №43, на основание чл.78, ал.1 ГПК, сумата от 175,00 лева – разноси по делото.

ОСЪЖДА ЗД “Е-с” АД, ЕИК ** със седалище и адрес на управление гр. София, бул. “Христофор Колумб” №43 да заплати на ЗК “Лев Инс” АД, ЕИК **, със седалище и адрес на управление гр. София, р-н Студентски, бул. “Симеоновско шосе” №67А, на основание чл.78, ал.3 ГПК, сумата от 225,00 лева – разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Софийски градски съд в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____